

Sygn. akt VII U 1989/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. do SO Jarosław Matuszczak

Protokolant: referent stażysta Magdalena Szczygieł

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2016 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z odwołania B. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 2 września 2015 r. nr (...) - (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do świadczenia przedemerytalnego

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu B. K. świadczenie przedemerytalne od dnia 25 lipca 2015 r.

Sygn. akt VII U 1989/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 02.09.2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonemu **B. K.** prawa do świadczenia przedemerytalnego na podstawie przepisów ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych, dalej: ustawa przedemerytalna, albowiem wnioskodawca wraz z wnioskiem o przyznanie w/w świadczenie, złożył nieaktualne zaświadczenie z Powiatowego Urzędu Pracy w G. tj. wystawione ponad 30 dni przed złożeniem wniosku o świadczenie przedemerytalne (k. 27 akt emerytalnych)

Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony, wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego. Nadto ubezpieczony wskazał na swój brak wiedzy, iż zaświadczenie z PUP ważne jest wyłącznie przez 30 dni i należy je w tym terminie złożyć wraz z wnioskiem o świadczenie w pozwanym organie rentowym. Co więcej, jak podał, niedotrzymanie przez niego tego terminu wynikało z ówczesnej trudnej sytuacji rodzinnej – śmierci teściowej, organizacji pochówku, sprawowania opieki nad żoną, która z powodu śmierci matki popadła w depresję i musiała być pod jego stałą opieką (k. 2-3 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Pozwany podkreślił, iż zaświadczenie z PUP wydane zostało dnia 11.06.2015 r., natomiast wnioski o ustalenie prawa do świadczenia przedemerytalnego złożono w dniu 24.07.2015 r., tj. po upływie 30 dni od wystawienia zaświadczenia z PUP. Nadto pozwany podał, iż wnioskodawca posiada wymagany okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 48 lat, 9 miesięcy i 24 dni. (k. 8 akt sprawy).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony **B. K.**, urodzony dnia (...), w dniu 24.07.2015 r. złożył do pozwanego organu rentowego wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego.

Wymagany wiek 60 lat wnioskodawca ukończył w dniu 26.11.2011 r.

Wnioskodawca legitymuje się okresem składowym i nieskładkowym w wymiarze 48 lat, 9 miesięcy i 24 dni.

W dniu 30.06.2014 r. ustał ostatni stosunek pracy ubezpieczonego – pracodawca wypowiedział mu umowę o pracę z przyczyn niedotyczących pracownika.

Dowód: wniosek o świadczenie przedemerytalne z dnia 24.07.2015 r. – k. 1-5 akt ZUS; raport ustalenia uprawnień – k. 24-25 i 26 akt ZUS; świadectwo pracy z 30.06.2014 r. – k. 14 akt ZUS;

Ubezpieczony wraz z wnioskiem o świadczenie przedemerytalne złożył zaświadczenie z Powiatowego Urzędu Pracy w G. datowane na 11.06.2015 r., stwierdzające fakt zarejestrowania ubezpieczonego w w/w urzędzie z prawem do zasiłku dla osób bezrobotnych oraz stwierdzające upływ w dniu 29.12.2014 r. 180 - dniowego okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Dowód: zaświadczenie z PUP z dnia 11.06.2015 r. – k. 16 akt ZUS;

Zaświadczenie z PUP wnioskodawca otrzymał listownie (bez zwrotnego potwierdzenia odbioru korespondencji) w dniu 19.06.2015 r.

W okresie od 10.06.2015 r. do 17.06.2015 r. wnioskodawca przebywał w G. (poza miejscem swojego zamieszkania), gdzie pomagał żonie w załatwianiu spraw związanych z pogrzebem jej matki, którą to żona opiekowała się stale przez ostatnie cztery lata.

Po powrocie do domu w dniu 17.06.2015 r. wnioskodawca z racji złego stanu zdrowia żony wynikającego z okoliczności śmierci jej matki, sprawował stałą, całodobową opiekę nad żoną. Z uwagi na brak możliwości pozostawienia żony samej w domu bez opieki innych osób, wnioskodawca nie był w stanie udać się do ZUS celem złożenia wniosku o świadczenie przedemerytalne. Nie posiadając odpowiedniego wniosku (formularza) w domu, nie miał również możliwości wysłania go listownie.

Ubezpieczony złożył wniosek o świadczenie przedemerytalne wraz z w/w zaświadczeniem z PUP w dniu 24.07.2015 r., tj. w dniu przyjazdu jego córki, której powierzył sprawowanie opieki nad żoną.

Dowód: pismo PUP z dnia 31.12.2015 r. – k. 18 akt sprawy; zeznania ubezpieczonego – protokół rozprawy z dnia 31.03.2016 r. wraz z nagraniem CD – k. 20-23 akt sprawy;

Po otrzymaniu decyzji odmownej z dnia 02.09.2015 r., ubezpieczony złożył w dniu 10.09.2015 r. wniosek o ponowne rozpatrzenie wniosku o świadczenie przedemerytalne w oparciu o zaświadczenie z PUP (wniosek o przywrócenie terminu), którego nie mógł złożyć wcześniej z powodów rodzinnych. Do w/w wniosku ubezpieczony dołączył aktualne zaświadczenie z PUP datowane na 10.09.2015 r.

W wyniku rozpoznania wniosku ubezpieczonego, pozwany pismem z dnia 25.09.2015 r. poinformował go, iż decyzja z 02.09.2015 r. pozostaje bez zmian, a nadto o możliwości wniesienia od niej odwołania do sądu.

Dowód: wniosek ubezpieczonego z 10.09.2015 r. – k. 30 akt ZUS; zaświadczenie z PUP z dnia 10.09.2015 r. – k. 31 akt ZUS; pismo pozwanego z dnia 25.09.2015 r. – k. 32 akt ZUS;

Zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzją z dnia 02.09.2015 r. pozwany organ emerytalny odmówił wnioskodawcy prawa do świadczenia przedemerytalnego, albowiem ubezpieczony wraz z wnioskiem o przyznanie w/

w świadczenie, złożył nieaktualne zaświadczenie z Powiatowego Urzędu Pracy w G. tj. wystawione ponad 30 dni przed złożeniem wniosku o świadczenie przedemerytalne.

Dowód: zaskarżona decyzja z 02.09.2015 r. – k. 27 akt ZUS;

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

I. Ocena dowodów:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w tym w aktach emerytalnych pozwanego organu rentowego, których prawdziwość nie była przez żadną ze stron kwestionowana. Sąd również nie znalazł podstaw do kwestionowania ich wiarygodności z urzędu. Ustalenia faktyczne Sąd poczynił również w oparciu o wyjaśnienia ubezpieczonego słuchanego w charakterze strony, które uznał za wiarygodne, albowiem były jasne, spójne, a nadto korespondowały z treścią dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy. Ubezpieczony nie próbował też przedstawiać najkorzystniejszej dla siebie wersji wydarzeń, np. poprzez wskazanie, że zaświadczenie z PUP odebrał po dniu 24.06.2015 r. co przemawia za uznaniem jego zeznań za szczerze.

II. Prawna podstawa rozstrzygnięcia:

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych odwołanie skarżącego jest zasadne i z tego tytułu zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013 poz. 170 j.t. ze zm.), dalej: ustawa przedemerytalna, prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą o promocji zatrudnienia", w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn.

Stosownie do art. 2 ust. 2., za okres uprawniający do emerytury, o którym mowa w ust. 1, uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą o emeryturach i rentach z FUS".

Natomiast zgodnie z art. 2 ust. 3 świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Z ust.4 wymienionego przepisu wynika zaś, iż w szczególnie uzasadnionych przypadkach Zakład Ubezpieczeń Społecznych, na wniosek osoby zainteresowanej, może przywrócić termin złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 3 pkt 3.

Zgodnie z art. 7 ust. 3 tejże ustawy do wniosku (o świadczenie przedemerytalne) dołącza się dowody uzasadniające prawo do świadczenia przedemerytalnego, w tym decyzję o utracie prawa do zasiłku dla bezrobotnych lub informację

o upływie 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w art. 2 ust. 3, a także dowody wymagane do ustalenia prawa do emerytury oraz jej wysokości, określone przepisami ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W niniejszym postępowaniu bezspornym było, iż wnioskodawca ukończył w 2011 r. wymagany wiek 60 lat, nadto udowodnił wymagany okres ubezpieczeniowy wynoszący ponad 35 lat, bezspornie upłynął 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych w którym ubezpieczony nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia.

Kwestią sporną było natomiast to, czy wnioskodawcy może być przyznane prawo do świadczenia przedemerytalnego w sytuacji złożenia wraz z wnioskiem zaświadczenia z PUP wystawionego ponad 30 dni przed złożeniem wniosku o świadczenie oraz złożenia kolejnego wniosku o świadczenie, stanowiącego w istocie wniosek o przywrócenie terminu o którym mowa w ust. 3 pkt 3.

W ocenie Sądu analiza dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy, w tym aktach emerytalnych pozwanego oraz wyjaśnień wnioskodawcy dotyczących okoliczności otrzymania przedmiotowego zaświadczenia z PUP datowanego na 11.06.2015 r., jak również okoliczności dotyczących jego ówczesnej sytuacji rodzinnej i rzutużącej ostatecznie na terminowość złożenia w pozwanym organie rentowym wniosku o świadczenie przedemerytalne, ponowionego pismem z dnia 10.09.2015 r., daje podstawy do uwzględnienia odwołania ubezpieczonego i przyznania mu świadczenia przedemerytalnego.

W ocenie sądu 30 –dniowy termin z art. 2 ust. 3 pkt 3 ustawy, jako zakreślony wyłącznie ubezpieczonemu, liczyć należy nie od dnia fizycznego wystawienia dokumentu przez Urząd, a dopiero od dnia faktycznego wydania dokumentu ubezpieczonemu, a więc w tym przypadku od dnia otrzymania przez ubezpieczonego przesyłki listownej. Ubezpieczony nie ma bowiem najmniejszego wpływu na to po jakim czasie od złożenia przez niego wniosku o zaświadczenie Powiatowy Urząd Pracy nie tylko je wytworzy ale również umożliwi jego odbiór. Przyjęcie innej interpretacji powodowałoby, że nawet zawinione przetrzymanie przez urząd zaświadczenia po jego wystawieniu redukowałoby ustawowy termin dla ubezpieczonego. Dopiero zatem emisja dokumentu rozumiana jako jego wręczenie uprawnionemu może rozpocząć bieg terminu wskazanego w art. 2 ust. 3 pkt 3 ustawy.

Tym samym, uwzględniając wiarygodne zeznania ubezpieczonego, iż odebrał przesyłkę pocztową z przedmiotowym zaświadczeniem z PUP dopiero w dniu 19.06.2015 r. oraz okoliczność braku zpo przez nadający urząd, termin 30 dni upływał dopiero w dniu 19.07.2015 r. Nie mniej jednak wobec złożenia wniosku w dniu 24.07.2015 r., bezsprzecznie ubezpieczony nie dochował wymaganego 30 – dniowego terminu, choć o 5 a nie o 13 dni, jak chciał organ rentowy.

Uwzględniając treść cyt. wyżej art. 2 ust. 4 ustawy oraz okoliczności sprawy – szczegółowo wyjaśnione przez wnioskodawcę przyczyny jego opóźnienia, które spowodowane były sytuacją rodzinną – śmiercią teściowej, koniecznością pomocy żonie w załatwieniu formalności związanych z pochówkiem, a ostatecznie również sprawowaniem osobiście stałej opieki nad chorą żoną, aż do chwili przyjazdu córki w dniu 27.06.2015 r., jak również wniesienia przez wnioskodawcę kolejnego wniosku o świadczenie w dniu 10.09.2015 r. wraz z aktualnym zaświadczeniem z PUP, zachodzą zdaniem Sądu podstawy do kwalifikowania zaistniałego po stronie ubezpieczonego opóźnienie za szczególnie uzasadniony przypadek uzasadniający przywrócenie mu terminu oraz rozpoznanie wniosku. Za słuszością powyższego przemawia również fakt powołania się już we wniosku z 10.09.2015 r. na względy rodzinne uniemożliwiające złożenie poprzedniego zaświadczenia w terminie.

W ocenie Sądu, określony przez ustawodawcę 30 – dniowy termin do złożenia wniosku o świadczenie od wystawienia przez PUP dokumentu poświadczającego 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych, ma charakter dyscyplinujący osoby występujących o świadczenie oraz porządkujący i sprowadza się w istocie do wykluczenia niepewności prawnej związanej z brakiem aktualności danych poświadczanych przez Urząd, a niezbędnych do rozpoznania wniosków o świadczenie i ich przyznania.

Biorąc zatem pod uwagę cel porządkujący w/w regulacji oraz zestawiając go ze szczegółowo omówionymi przez wnioskodawcę, ważkimi przyczynami niedochowania terminu określonego w/w przepisami prawa (konieczność sprawowania opieki nad najbliższym członkiem rodziny), nie sposób przyjąć, iż nie stanowiły one szczególnie uzasadnionego przypadku uzasadniającego przywrócenie omawianego terminu.

Wobec powyższego brak jest zdaniem Sądu uzasadnienia dla stanowiska pozwanego odmawiającego przyznania prawa do wnioskowanego świadczenia przedemerytalnego wyłącznie z powodu przekroczenia w/w 30 – dniowego terminu (pozostałe przesłanki warunkujące przyznanie świadczenia nie były kwestionowane), które to uchybienie z racji złożenia ponownego wniosku z wyjaśnieniem przyczyn zaistniałego opóźnienia z powołaniem się na sytuację rodzinną, uznać należało za „usprawiedliwione”.

Zauważyć także należy, iż ubezpieczony w dniu 10.09.2015 r. złożył kolejny wniosek o świadczenie wraz z aktualnym zaświadczeniem z PUP, który to wniosek w istocie stanowił wniosek o przywrócenie terminu do złożenia w/w dokumentu, a który to pozwany po przeprowadzeniu powierzchownego postępowania, rozstrzygnął pismem z dnia 25.09.2015 r. informującym ubezpieczonego o braku podstaw do uwzględnienia jego pisma i możliwości wniesienia odwołania od uprzednio wydanej decyzji.

W efekcie powyższego postępowania, Sąd stał się uprawniony do oceny zasadności stanowiska pozwanego, tak w zakresie podstaw odmowy przyznania prawa do wnioskowanego świadczenia, jak i nieprzywrócenia terminu o którym mowa w ust. 3 pkt 3.

Biorąc powyższe względy pod uwagę Sąd Okręgowy, działając na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję pozwanego organu z dnia 02.09.2015 r. i przyznał ubezpieczonemu prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 25.07.2015 r., tj. następnego dnia od złożenia wniosku. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 19 marca 2013 r., III AUa 1373/12, opubl. orzeczenia.ms.gov.pl).